

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ भिन्नकरटंभिन्नगंडस्थलंमत्तं करेणुर्हस्तिनी ॥ ३९ ॥ माध्वीकंमधुपुष्पजंमद्यं मधुमाधवीक्षौद्रजांसुरां सौवीरंकांजिकं ॥ ४० ॥ ४१ ॥
 पिधायकर्णौसहृत्तःप्रस्थितोयेनराघवः ॥ सरामस्यपदंगृह्यप्रससारधनुर्धरः ॥ ३० ॥ अवीक्षमाणोबिंबोष्ठींप्रययौलक्ष्मणस्तदा ॥ एतस्मिन्नंतरेरक्षोराव
 णःप्रत्यदृश्यत ॥ ३१ ॥ अभव्योभव्यरूपेणभस्मच्छन्नइवानलः ॥ यतिवेषप्रतिच्छन्नोजिहीर्षुस्तामनिदितां ॥ ३२ ॥ सातमालक्ष्यसंप्राप्तंधर्मज्ञाजनकात्म
 जा ॥ निमंत्रयामासतदाफलमूलाशनादिभिः ॥ ३३ ॥ अवमन्यततःसर्वस्वरूपंप्रत्यपद्यत ॥ सांत्वयामासवैदेहीमितिराक्षसपुंगवः ॥ ३४ ॥ सीतेराक्षसराजो
 हंरावणोनामविश्रुतः ॥ ममलंकापुरीनाम्नारम्यापारेमहोदधेः ॥ ३५ ॥ तत्रत्वंनरनारीषुशोभिष्यसिमयासह ॥ भार्यामेभवसुश्रोणितापसंत्यजराघवं ॥ ३६ ॥
 एवमादीनिवाक्यानिश्रुत्वातस्याथजानकी ॥ पिधायकर्णौसुश्रोणीमैवमित्यब्रवीद्वचः ॥ ३७ ॥ प्रपतेद्यौःसनक्षत्रापृथिवीशकलीभवेत् ॥ शैत्यमग्निरिया
 न्नाहंत्यजेयंरघुनंदनं ॥ ३८ ॥ कथंहिभिन्नकरटंपद्मिनंवनगोचरं ॥ उपस्थायमहानागंकरेणुःसूकरंस्पृशेत् ॥ ३९ ॥ कथंहिपीत्वामाध्वीकंपीत्वाचमधुमाध
 वीं ॥ लोभंसौवीरकेकुर्यान्मारीकाचिदितिस्मरेत् ॥ ४० ॥ इतिसातंसमाभाष्यप्रविवेशाश्रमंततः ॥ क्रोधात्प्रस्फुरमाणौष्ठीविधुन्वानाकरौमुहुः ॥ ४१ ॥ ताम
 भिद्रुत्यसुश्रोणींरावणःप्रत्यषेधयत् ॥ भर्त्सयित्वातुरूक्षेणस्वरेणगतचेतनां ॥ ४२ ॥ मूर्धजेषुनिजग्राहऊर्ध्वमाचक्रमेततः ॥ तांददर्शततोमृधोजटायुर्गिरिगो
 चरः ॥ रुदतींरामरामेतिद्रियमाणांतपस्विनीं ॥ ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानप०मारीचवधेसीताहरणेचअष्टसप्तत्यधिकद्विश
 ततमोऽध्यायः ॥ २७८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ मार्कण्डेयउवाच सखादशरथस्यासीज्जटायुररुणात्मजः ॥ गृधराजोमहावीरःसंपातिर्यस्यसो
 दरः ॥ १ ॥ सददर्शतदासीतांरावणांकगतांस्तुषां ॥ सक्रोधोभ्यद्रवत्पक्षीरावणंराक्षसेश्वरं ॥ २ ॥ अथैनमब्रवीद्गृध्रोमुंचमुंचस्वमैथिलीं ॥ ध्रियमाणेमयिकथं
 हरिष्यसिनिशाचर ॥ ३ ॥ नहिमेमोक्ष्यसेजीवन्यदिनोत्सृज्यसेवधूं ॥ उक्त्वैवंराक्षसेद्रंतंचकर्तनखरैर्भृशं ॥ ४ ॥ पक्षतुंडप्रहारैश्चशतशोजर्जरीकृतं ॥ चक्षार
 रुधिरंभूरिगिरिःप्रस्रवणैरिव ॥ ५ ॥ सवध्यमानोगृध्रेणरामप्रियहितैषिणा ॥ खड्गमादायचिच्छेदभुजौतस्यपतत्रिणः ॥ ६ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७८ ॥ ॥ ७३ ॥ सस्वेति ॥ १ ॥ २ ॥ स्वमैथिलीत्वाचासीमैथिली स्वाआत्मीया
 स्तुषामैथिलमुतेत्यर्थः ध्रियमाणेजीवति ॥ ३ ॥ नखरैःनखैस्तीक्ष्णैः ॥ ४ ॥ चक्षारस्तुषाव ॥ ५ ॥ ६ ॥